

متن پرسش

با عرض سلام و آرزوی سلامتی برای شما، آیات ۶۳ به بعد سوره مبارکه فرقان را می‌خواندم که برایم سؤال پیش آمد که لفظ عبادالرحمن به چه معنی است آیا خصوصیتی که برای عبادالرحمن شمرده شده است با خصوصیات عبادالله فرق دارد، چرا از اسم الرحمن استفاده شده است؟ ۲ - روایات تأکید دارند که ایمان افراد به زیادی نماز و روزه نیست بلکه به میزان صدق و امانتداری آنهاست منظور از صدق و امانتداری چیست؟ ۳ - آیا عدم اخلاص در عمل فقط به شخص عامل لطمه وارد می‌کند یا اینکه در خود عمل و روند آن و میزان تأثیرگذاری آن نیز مؤثر است و اینکه می‌گویند اخلاص اکتسابی نیست بلکه هبه ای است یعنی چه؟ و شما چه راهکارها و توصیه‌هایی درباره این مهم دارید؟ ۴ - در مورد ازدواج و راههای شناخت قبل از ازدواج و چگونگی تعامل زوجین بعد از ازدواج توصیه‌هایتان را بفرمایید و اگر کتاب یا جزوه ای در این زمینه داری یا می‌شناسید لطفاً بفرمایید؟ با تشکر

متن پاسخ

جواب: سلام علیکم : باسمه تعالی ۱- «عبادالله» مقامشان بالاتر است و در جنبه‌ی توحیدی بالاتری قرار دارند، در حالی که آیات مورد بحث نظر به جنبه‌ی اخلاقی «عبادالرحمن» دارد که چگونه مفتخر به چنین سجایای اخلاقی می‌شوند و مسلم عبادالله نیز مفتخر به چنین سجایایی هستند، چرا که «الرحمن» یکی از جلوات «اسم‌الله» است، در حالی که در رابطه با عبادالله بیشتر موضوع عقاید توحیدی مطرح است. ۲- صدق به معنی حق‌دیدن احکام الهی است، و امانت‌داری به معنی مطابق عهد الهی فطری عمل کردن است. ۳- ضعف در اخلاص در همه‌ی موارد اثر خود را نشان می‌دهد و تقویت اخلاص به آن است که هرچه بیشتر متوجه شویم فقط عقیده‌ی الهی تنها عقیده‌ی صحیحی است و تنها اعمال شرعی عامل سعادت است و خودی در مقابل احکام الهی برای خود نداشته باشیم. ۴- در مورد ازدواج کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» زیر چاپ است إن شاءالله مفید خواهد بود. موفق باشید